

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 626/2025
28.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Локић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Чукановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву К 521/24 од 25.11.2024. године и Вишег суда у Панчевцу КЖ1 55/25 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Чукановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Панчеву К 521/24 од 25.11.2024. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1 55/25 од 11.03.2025. године, у односу на повреду закона из члана 441. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву К 521/24 од 25.11.2024. године према окривљеном АА изречена је мера безбедости обавезног психијатријског лечења на слободи због извршења противправног дела које је у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Панчеву КЖ1 55/25 од 11.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА изјављена путем браниоца против решења Основног суда у Панчеву К 521/24 од 25.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Никола Чукановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4.

ЗКП, док из образложења захтева произилази да се подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења, укине меру безбедности и одреди да трошкови поступка у целини, укључујући трошкове на име накнаде награде и нужних издатака браниоца, падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 441. став 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да против окривљеног није вођен кривични поступак већ поступак за изрицање мере безбедности, те је у том смислу суд једино могао да донесе одлуку којом одређује да трошкови поступка у целини, па и трошкови на име ангажовања браниоца, падају на терет буџетских средстава суда. У захтеву за заштиту законитости се истиче да је окривљеном изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи из члана 82. КЗ, због извршења противправног дела у закону одређеног као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па како неурачунљивост искључује кривицу као обавезан елеменат кривичног дела, то указује да такав учинилац не може бити обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у смислу члана 264. став 1. КЗ, јер у таквој ситуацији није могуће обавезати учиниоца или било ког другог процесног субјекта да сноси трошкове кривичног поступка, па ни трошкове ангажовања браниоца, већ једино може бити донета одлука да трошкови поступка у целини падају на терет буџетских средстава.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

По налажењу Врховног суда, решење којим је према учиниоцу противправног дела у закону одређеног као кривично дело правноснажно изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, не може се изједначити са одлукама суда којима је према окривљеном обустављен кривични поступак или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, због чега се не може применити одредба члана 265. став 1. ЗКП, већ се искључиво може применити одредба члана 266.

ЗКП, према којој је награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

У образложењу захтева бранилац окривљеног наводи и да се из образложења одлуке не види постојање озбиљне опасности да ће учинилац учинити противправно дело које је у закону одређено као кривично дело, као и да суд није дао разлоге на основу којих је закључио да постоји озбиљна опасност да ће окривљени поновити противправно дело, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, захтевом се истиче и да ни из једног доказа изведеног током овог поступка не произилази постојање било какве опасности, а поготово опасности изразитог интензитета да ће окривљени учинити било које дело кажњиво законом. Наиме, након критичног догађаја и периода током којег је био хоспитализован, добровољно и самостално одлазио на редовне контроле, на тим контролама постепено му је смањивана и укидана претходно преписана терапија, од стране лекара који су водили његов случај примећен је напредак у његовом лечењу на свакој следећој контроли, истакнуто је да је његов поремећај у стабилној ремисији, у потпуности се вратио радним обавезама и обавља исти посао који је обављао пре критичне епизоде, као медицински техничар у КБЦ ... Имајући у виду наведене доказе, бранилац напомиње да је нејасно како је суд утврдио и на основу којих доказа да постоји озбиљна опасност да ће окривљени учинити противправно дело које је у закону одређено као кривично дело, те да је у складу са тим неопходно да му се изрекне предложена мера безбедости.

Изнети наводи браниоца окривљеног, по налажењу овога суда, представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање из члана 440. ЗКП-а не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредабе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за

заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Чукановића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић